

Sygn. akt V KZ 2/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **R. C.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 lutego 2017 r.
zażalenia obrońcy skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w S.
z dnia 25 listopada 2016 r., IV WKK [...],

odmawiające uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do sporządzenie
na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 9 marca 2016 r.,
sygn. akt IV Ka [...]

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W zażaleniu na przytaczane powyżej postanowienie obrońca R. C. podniósł pod adresem tego rozstrzygnięcia zarzut naruszenia art. 126 § 1 k.p.k. przez bezzasadne uznanie, że skazany nie dotrzymał terminu ze swojej winy. Podnosząc ten zarzut, wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie skazanemu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Obrońca nie wskazał w nim żadnej okoliczności, która zostałaby w zaskarżonym postanowieniu pominięta, bądź oceniona dowolnie. Dotyczy to również tych jedynych argumentów zażalenia, które koncentrują się wokół tak niezrozumienia przez R. C. własnych obowiązków, wynikających m.in. z treści

art. 75 § 1 k.p.k., jak i braku świadomości co do zakresu obowiązków obrońcy z urzędu, wyznaczonego mu w prawomocnie zakończonym postępowaniu.

Powołanie się przez skarżącego na podstawowe wykształcenie skazanego i wykonywany przez niego zawód magazyniera, jako przeszkodę zrozumienia tych kwestii, jest w sposób oczywisty chybione i w najmniejszym stopniu nie uzasadnia braku własnej jego inicjatywy w wystąpieniu w terminie z wnioskiem stanowiącym zapowiedź kasacji.

W orzecznictwie konsekwentnie wskazuje się, że w art. 126 k.p.k. chodzi o przyczynę, której strona nie mogła usunąć i przez to stało się niemożliwie dokonanie czynności w wyznaczonym czasie. Przedmiotem oceny powinno być to, czy strona dochowała należytej staranności, by dokonać czynności w terminie (tak m.in. SN w postanowieniu z dnia 18 września 2013 r., V KZ 66/13). Podobnie Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że nie są niezależną od strony przyczyną usprawiedliwiającą brak złożenia stosownego wniosku w terminie, takie okoliczności jak niski stan świadomości prawnej lub nieznanomość prawa (postanowienia SN: z dnia 19 grudnia 2006 r., II KZ 27/06 i z dnia 9 marca 2007 r., V KZ 9/07).

Wskazanie więc na przekonanie skazanego, iż nie musiał podawać nowego adresu dla odbioru pism z Sądu Okręgowego, a wniosek o doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu zostanie złożony przez jego obrońcę, nie znajduje żadnych podstaw. Pomijając już, że ani poziom skazanego, ani jego doświadczenie w postępowaniach sądowych nie przekonuje do jego niewiedzy o konsekwencjach zmiany adresu, dla skutecznego powiadomienia o terminie rozprawy odwoławczej oraz dla doręczenia mu odpisu wyroku z pouczeniami, to zbadany w zaskarżonym postanowieniu przebieg postępowania świadczy, iż skazany wykazał brak zainteresowania sprawą, która zawisła w tym Sądzie. Jak słusznie zwrócono uwagę, dopiero w październiku 2016 r. poinformował on o swojej niewiedzy o wyroku, który zapadł w marcu 2016 r. Nie podając nowego adresu, nie nawiązując kontaktu ani z Sądem, ani z obrońcą – a zatem nie spełniając minimalnego standardu dbałości, o której mowa powyżej – podjął autonomiczną decyzję i ryzyko niedochowania terminu do złożenia zapowiedzi kasacji.

Z tych zatem względów, nie znajdując podstaw do podważenia zaskarżonego postanowienia, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

aw